

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2564/2021
09.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Бранка Станића, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., .., чији је пуномоћник Звонко Лукић, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 20079/19 од 16.12.2020. године, у седници одржаној 09.06.2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 20079/19 од 16.12.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 20079/19 од 16.12.2020. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду П 18323/18 од 24.09.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име накнаде штете (због мање исплаћених месечних износа припадајуће пензије) за период од октобра 2015. године, закључно са октобром 2018. године, исплати појединачно наведене месечне новчане износе са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате (све ближе наведено и опредељено овим ставом изреке). Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 20079/19 од 16.12.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију, из свих законских разлога, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/ 11 ... 55/14), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне

примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/ 11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП. О захтеву тужиле за накнаду штете због мање исплаћених месечних износа припадајуће пензије у периоду од октобра 2015. године, закључно са октобром 2018. године, одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда у којима је одлучено о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, а тиче се примене члана 109. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, јер се тужилца определила за исплату пензије у готовини на својој кућној адреси и таквим избором начина исплате прихватила обавезу да плати поштарину (цену за пружене поштанске услуге) предвиђену Правилником о општим условима за обављање поштанских услуга. Тужилца указује на постојање другачијих одлука, међутим другачија одлука не указује нужно на другачији правни став изражен у тој одлуци јер правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Из тих разлога, ни у случају прихватања изузетне дозвољености изјављене ревизије тужиле не би дошло до другачијег одлучивања и повољнијег исхода спора за тужилцу.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је дана 07.11.2018. године. Вредност предмета спора је 5.597,51 динар и поступак је вођен по правилима у спору мале вредности.

Како је побијеном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужиле није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић